

Propietat usurpada,
els meus pensaments són gats
famolencs que es passegen
cauts per les teulades d'un món
pensat per mi
només.

Tots semblen dòcils, negres
espills de la lluna, però també arrapar saben
si una llum inesperada els desconcerta, si una boca
els escup o bé renega, si un silenci llarg, una parpella
tremola més enllà
d'allò que els déus del vent
han entès per just i necessari.

Llavors pensar és un verb
infinitiu en primera persona
que aleteja alliberat i sol
però mai no aixeca el vol
perquè cap somni no l'empelta del pur
dolor, de l'animal que és, del cru
desig de viure lluny
de si mateix.

Els gats no s'adormen quan la nit creix, ulls
o fars d'un sexe mort
que hi persevera fins al greix.

La sang vol sang.

Deixalles cerquen
als contenidors de restaurants
xinesos i italians.

Els meus pensaments.

(2a. revisió)